

Πρόλογος

Πριν δέκα χρόνια, γράψαμε ένα βιβλίο σχετικά με τη δουλειά μας. Προς έκπληξή μας, βρήκε κοινό. Αυτό ήταν κολακευτικό για μας, αλλά ήταν σαφές ότι είχαμε τελειώσει. Οι οικονομολόγοι δεν γράφουν στην πραγματικότητα βιβλία, πόσο μάλλον βιβλία που μπορεί να διαβάσει το ευρύ κοινό. Το κάναμε και κατά κάποιον τρόπο γλυτώσαμε από αυτό. Τώρα έπρεπε να επιστρέψουμε σε ό,τι κάναμε κανονικά, που είναι να γράφουμε και να δημοσιεύουμε ερευνητικά άρθρα.

Και αυτό κάναμε καθώς η αυγή των πρώτων χρόνων της κυβέρνησης Ομπάμα οδήγησε στην ψυχεδελική τρέλα του Brexit, των Κίτρινων Γιλέκων και του Τείχους – και καμαρωτοί δικτάτορες (ή αντίστοιχοι εκλεγμένοι ηγέτες) αντικατέστησαν την μπερδεμένη αισιοδοξία της Αραβικής Άνοιξης. Η ανισότητα αυξάνεται εκρηκτικά, οι περιβαλλοντικές καταστροφές και οι καταστροφές παγκόσμιας πολιτικής παραμονεύουν, αλλά δεν μας έχουν μείνει παρά τετριμμένα σχόλια για να τις αντιμετωπίσουμε.

Γράψαμε αυτό το βιβλίο για να διατηρήσουμε την ελπίδα. Για να αφηγηθούμε μια ιστορία σχετικά με το τι πήγε λάθος και γιατί, αλλά επίσης ως μια υπενθύμιση όλων όσα πήγαν καλά. Ένα βιβλίο τόσο για τα προβλήματα όσο και για το πώς μπορεί ο κόσμος να διορθωθεί ξανά, φτάνει να είμαστε ειλικρινείς στη διάγνωση. Ένα βιβλίο σχετικά με το σε τι απέτυχε η οικονομική πολιτική, πού μας τύφλωσε η ιδεολογία, πού χάσαμε το προφανές, αλλά επίσης ένα βιβλίο σχετικά με το πού και γιατί είναι χρήσιμα τα καλά Οικονομικά, ειδικά στον σημερινό κόσμο.

Το ότι χρειάζεται να γραφτεί ένα τέτοιο βιβλίο, δεν σημαίνει ότι είμαστε οι κατάλληλοι άνθρωποι να το γράψουμε. Πολλά από τα ζητήματα που βασανίζουν τον κόσμο αυτή τη στιγμή είναι ιδιαίτερα εμφανή στον πλούσιο Βορρά, ενώ έχουμε ξοδέψει όλη τη ζωή μας μελετώντας τους φτωχούς στις φτωχές χώρες. Ήταν προφανές ότι θα έπρεπε να εντρυφήσουμε σε μεγάλο μέρος της νέας βιβλιογραφίας, και υπήρχε πάντα το ενδεχόμενο να μας διαφύγει κάτι. Χρειαστήκαμε αρκετό χρόνο για να πεισθούμε οι ίδιοι ότι άξιζε να προσπαθήσουμε.

Τελικά αποφασίσαμε να το τολμήσουμε, εν μέρει επειδή κουραστήκαμε να παρακολουθούμε από απόσταση, ενώ η δημόσια συζήτηση σχετικά με βασικά οικονομικά ζητήματα –μετανάστευση, εμπόριο, ανάπτυξη, ανισότητα ή το πε-

ριβάλλον– εκτροχιάζεται ολοένα και περισσότερο. Όμως επίσης επειδή, όταν το σκεφτήκαμε, συνειδητοποιήσαμε ότι τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι πλούσιες χώρες του κόσμου ήταν στην πραγματικότητα ανατριχιαστικά παρόμοια με εκείνα που μελετούσαμε στον αναπτυσσόμενο κόσμο – άνθρωποι να μένουν πίσω από την ανάπτυξη, διογκωμένη ανισότητα, έλλειψη πίστης στο κράτος, κατακερματισμένες κοινωνίες και λοιπά. Μάθαμε πολλά κατά τη διαδικασία, και μας έκανε να πιστεύουμε σε αυτό που ως οικονομολόγοι μάθαμε να κάνουμε καλύτερα, δηλαδή να είμαστε επίμονοι με τα γεγονότα, να αμφισβητούμε τις επιτηδευμένες απαντήσεις και τις μαγικές θεραπείες, να είμαστε συνετοί και ειλικρινείς σχετικά με αυτά που γνωρίζουμε και κατανοούμε, και ενδεχομένως πιο σημαντικό, πρόθυμοι να δοκιμάζουμε ιδέες και λύσεις και να κάνουμε λάθος, εφόσον αυτό μας οδηγεί στον τελικό στόχο της δημιουργίας ενός πιο ανθρώπινου κόσμου.